

HET KEITJE

28 juli 2024

ontmoeten

Uitgave van de St.Petrusparochie

www.st-petrusparochie.nl

e-mail: petrusvis@planet.nl

[facebook: St.Petrusparochie](https://www.facebook.com/St.Petrusparochie)

Woensdagmorgen is er om 9.15 uur een eucharistieviering in de ontmoetingsruimte en om 10 uur is er koffiedrinken in de Petruskerk en in de kerk aan het Noordeinde om 10 uur

Dinsdag 23 juli is Gerry Pirovano – Neelen overleden op haar leeftijd van 85 jaren.

Samen met haar man Jan woonden ze aan de Witte Klaverlaan, Durghorstplantsoen en de laatste jaren in Rosariumhorst.

Ze zijn beiden zeer sportief, maar al 23 jaar nam Parkinson telkens een stukje van haar activiteit weg.

Vaak kwam je ze tegen Gerry in haar rolstoel en Jan als trouwe duwer. Op vrijdag was de uitvaart in een volle kerk, waarna haar lichaam is gecremeerd.

Maandag 5 augustus om 8.30 uur kerkwerken

Dit is voorlopig het laatste Keitje.

In augustus zal er geen verschijnen.

U kunt de wekelijkse Nieuwsbrief van het Dekenaat Zaanstreek vinden op de website

www.katholiekzaanstreek.nl

De kerk is iedere zondag geopend.

Op de 1e en 3e woensdag is er om 9.15 uur een eucharistieviering en om 10 uur koffiedrinken in de Petruskerk.

Ieder een hele goede resterende zomer toegewenst (misschien wordt het nog wat) en tot ziens in september.

Matthé Bruijns

Kerkenpad en Bedevaart

Op allerlei plaatsen in Nederland zijn bijzondere gebouwen met hun verhalen te vinden.

Vanaf het jaar 2000 gaan we vanuit de Zaanstreek op pad om een stukje van Nederland en haar religieuze verhaal te ontdekken.

En het wonder is dat we ieder jaar weer, waar we ook aankloppen, met open armen ontvangen worden en mensen enthousiast vertellen over hun kerkgebouw en gemeenschap. Renkum was onze eerste stop op onze route langs de Zuid-Veluwe en de uiterwaarden van de Neder-Rijn.

De kerk in Renkum wordt bedreigd met sluiting door de drastische reorganisatie in het Aartsbisdom en men profileert zich als bedevaartkerk rond het eeuwenoude beeldje van Maria van Renkum.

In de Middeleeuwen had dit beeld een grote aantrekkingskracht op vele pelgrims, mede omdat het ook een stukje hout van het kruis van Jezus en één van de stekels uit de doornenkroon zou bevatten.

De rest van de kroon bevindt zich in de Notre Dame in Parijs.

Met de Reformatie werd het beeldje naar Utrecht gebracht.

Toen er eeuwen later te veel beelden in deze kerk stonden

en er een grote schoonmaak plaats vond belandde het beeldje op de zolder.

Toen weer veel later de zolder werd opgeruimd

en de beelden werden vernietigd nam een koster het mee naar huis.

En weer later belandde het via een kunsthandelaar bij een protestants echtpaar.

De parochie van Renkum heeft haar best gedaan om het beeld weer terug te verkrijgen

en in 1928 was het zover en kreeg het een ereplaats in de toen nieuwe kerk.

Het bijzondere van Middeleeuwse Mariabeelden is dat zij worden afgebeeld met Jezus en Hij is daarbij vaak al een kleine volwassene.

In tegenstelling tot de beelden van Lourdes en Fatima die zonder Jezus zijn.

Op de kapel van 't Putje staat: Door Maria tot Jezus. Zonder Jezus was Maria onbekend gebleven.

We werden gastvrij voorzien van koffie, vlaai en nog meer koffie en thee. Na de middag vertrokken we naar kasteel Doorwerth, een pareltje op de rand van de stuwwal en de Rijn, vele verwoestingen doorstaan en na de oorlog in 37 jaar ! weer is hersteld.

Zelfs St. Nicolaas heeft er overnacht. We hebben het indertijd kunnen zien op de TV!

Tachtig jaar geleden in september 1944 vond de slag om Arnhem plaats, die helaas door de geallieerden werd verloren en Nederland nog een jaar terreur en de hongerwinter bracht.

De oude kerk in Oosterbeek was het punt waar de niet gewonde Engelse en Poolse soldaten uiteindelijk de rivier over vluchten naar de bevrijde Betuwe.

Het is een bedevaartplaats geworden van vele soldaten en hun families om naar terug te keren.

‘Not one shall be forgotten’ staat er op het monument en in de viering stonden de woorden van de profeet Jesaja centraal. *Ik vergeet u nooit! Kijk, in mijn handpalmen heb Ik u geschreven*’.

De kerk is gebouwd met stenen van een Romeins fort en we konden met een wichelroede ondergrondse stromen waarnemen.

Een heilige plek dus al bij onze verre voorouders, vandaar dat Oosterbeek de titel van één van de oudste kerken van Nederland draagt.

Op de terugweg was er een sfeer- en smaakvol buffet in Woudenberg en keerden allen voldaan terug naar huis.

Volgend jaar is de 25e editie. Er zijn er die zich al hebben opgegeven !

Matthé Bruijns en Ko Schuurmans

Vijf boerenzwaluwen sperren hun bekjes wijd open in kasteel Doorwerth

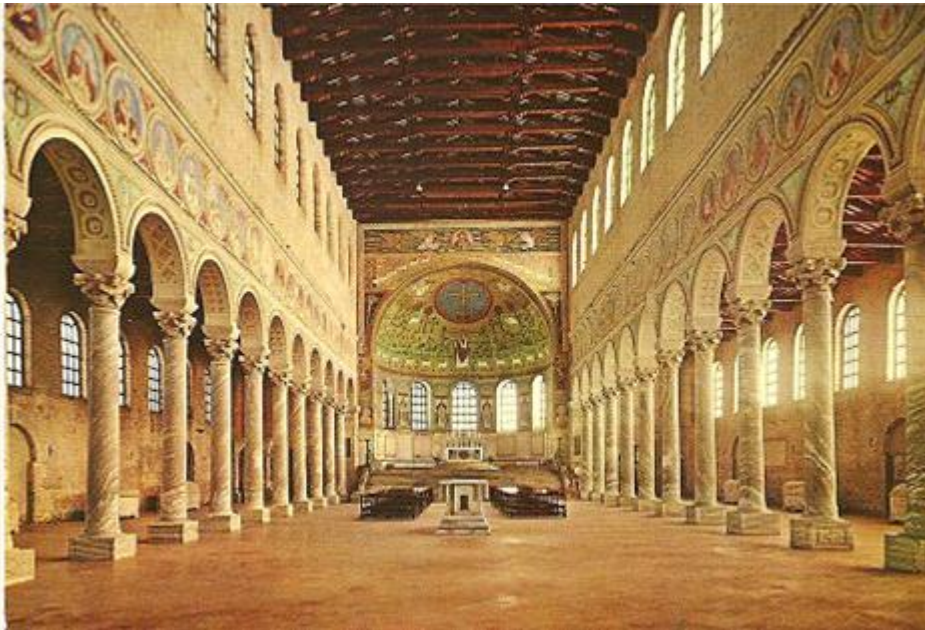
De afgelopen weken zijn in delen de hoogtepunten van de christelijke beeldtaal in Ravenna in beeld en woord verschenen.

Pastor Cees Tromp (aan het begin van zijn kerkelijk leven kapelaan in Zaandam-Zuid) nam ons mee.

Ook al blijf je fysiek thuis, je kunt altijd op reis gaan.

Hij heeft nog meer voorbereid dus dat volgt het nieuwe seizoen.

Sant' Apollinare in Classe Basiliek, lengtebouw (550).

In 313 vaardigde keizer Constantijn een tolerantie edict uit dat de christenen dezelfde positie en vrijheden gaf als de andere godsdiensten.

Tot aan die datum kenden de christenen geen kerkgebouw.

Zij kwamen samen in huiskerken- een eetzaal of woonhuis - die zij “huis van vergadering” of “huis van gebed” noemden.

Na het edict werden deze vroegere ruimten vervangen door een gebouw dat de christenen “basiliek” noemden.

Qua vorm lijkt de basiliek op de vergaderzalen

die de Romeinen kenden als markthal, rechtszaal of troonzaal, waar de keizer zich vertoonde aan zijn onderdanen.

De keizer troonde daar in de absis, een halfronde uitbouw aan een van de wanden van de rechthoekige zaal.

De christelijke basiliek is ook een soort vergaderzaal. Daar kwamen de christenen samen.

Het is een rechthoekige zaal, door zuilenrijen in drie of vijf beuken verdeeld.

Het ruime interieur met het rustige ritme van de bogen langs de middelste beuk (middenschip) richt de blik naar voren, naar het hoofdstation, de halfronde absis.

Het schip is een straat die gebouwd is in de lengterichting.

Het is een symbool van het levenspad van de mens, dat eindigt bij de absis, die meestal georiënteerd is op het oosten, de plek waar de zon opkomt.

Wie een basiliek binnengaat loopt naar dat hoogtepunt toe.

Dit wordt letterlijk voelbaar wanneer die absis bekleed is

met een schitterend tapijt van gekleurde mozaïeken, zoals hier in de S. Apollinare in Classe.

Koepelmozaïek.

Beneden onder de absiskoepel staat bisschop Apollinare. Met de armen en handen omhoog geheven naar de koepel boven, die beheerst wordt door een flonkerend met edelstenen versierd kruis in een rond schild. Aan weerszijden van dit kruis rijzen Mozes en Elia op in een zee van licht en goud. Uitgebeeld wordt het lichtvisioen dat Jezus had op de berg Thabor, dat bekend staat als: De verheerlijking op de berg. (Math. 17:1-13). De drie schapen zijn

Petrus, Jakobus en Johannes.

De bisschop is de voorbidder. Hij tilt als het ware zijn kudde vanaf de groene aarde omhoog naar de gouden hemelzone.

Op de triomfboog boven de absis trekken de lammeren vanuit de schaapstallen Jeruzalem (Jodendom) en Bethlehem (heidendom), dat wil zeggen joden en heidenen samen, schuin omhoog naar de hoogste vuurhemel (het empyreum) waar Christus en de symbolen van de vier evangelisten zich bevinden.

Van links naar rechts, de adelaar Johannes; de mens Mattheüs; de leeuw Marcus en de os Lukas. Het kruis, een symbool van vernedering en lijden, staat hoog in de sterren geschreven als een triomfkruis. Als een baken van onverwoestbare hoop.

Op de kruising tussen de balken bevindt zich een afbeelding van Christus in een rond medaillon. Boven en onder het kruis bevinden zich de inschriften "Ichthus" (vis) en "Salus mundi" (redding van de wereld).

Aan de uiteinden van de balken: *Alfa* en *omega*: (begin en einde).

Cees Tromp

